

Ny medaljör

Stort tack för den fina utmärkelsen jag fick motta av landshövding Anders Björck och Upplands fornminnesförening och hembygdsförbund.

Jag föddes på gården Hemringe nr 1 i Bälinge socken den 9/6 1925. Det var tidig vår och varmt det året så far plockade smultron och bjöd mor på när hon låg i barnsäng, jag föddes hemma. Gården har gått i slakten på mors sida sen 1700-talets början på morssidan. När jag var barn var det storchushåll, far och mor, tre pojkar, morfar och mormor, gammelmormor (född 1844), två drängar och en jungfru. De sex skolåren gick och man fick hjälpa till på gården mer och mer.

Sedan tonåren har jag haft stort intresse för jakt och kontakten med gamla jägare var värdefull för jag fick höra

många historier och fick uppgifter om torp och fäbodan på den en gång så illa beryktade Bälingskogen. Det fanns rövare här som försökte råna Harbo- och Vålaborna när dom körde till Uppsala för att sälja sina varor.

Jag var inte bara intresserad av jakt, det fanns ju tjejer också, man blev gift och arrendator på en akademigård. Far hade länge varit intresserad av det som var gammalt och fornt så när Hembygdsföreningen bildades 1947 blev han ordförande. Med tiden började far be mig om hjälp med ett och annat i föreningen och jag tyckte det var fint att arbeta med gamla föremål och byggnader. Mitt intresse var väckt.

Två lärare i föreningen hade redan på 1950-talet börjat inventera torp och fäbodan

i häradet, man hade samlat kartor, tolkat beskrivningar och gjort utdrag ur domböckerna. Sen 1960-talet har jag varit medlem i hembygdsföreningen och blev senare ledamot i styrelsen och är så fortfarande. Så kom jag och ytterligare två personer med i laget som arbetade med torpinventering och det blev många utflykter under många år, men roligt var det. Skötseln av gården blev nog lidande ibland och hustrun var inte så glad heller när man åkte bort. Vi har i registret nu cirka 480 torp och 90 fäbodan i Bälunge härad, Skuttunge, Bälunge, Åkerby och del av Jumkil, och det blir fler. Även kvarnar, sågar, kolbottnar, tjärdalar, affärer, dansbanor, skjutbanor och andra rester av mänsklig verksamhet har registrerats.

Nu är jag nästan ensam kvar av det

gamla gänget och några nya som vill hjälpa till hörs inte av. Glädjande är att en kulturgrupp under Skogsvårdstyrelsen kommer att gå igenom vårt arbete med torp och fäbodan i Bälunge socken och dokumentera noggrannare. För närvarande håller vi på och bygger upp ett lantbruksmuseum från "hästtiden". Det har sen många år kommit förfrågningar från ortsborna om vi inte kunde ge ut en bok om trakten. 1998 bildade vi en grupp som började samla material och till jul 2000 var den första boken klar och har sen följts av två till. Böckerna har fått många lovord.

Jag slutar med att citera en av mina bästa vänner: "Man känner sig rik när man vet så mycket om bygden."

Hans Lindström

